

امکان سنجی تزریق امتزاجی گاز دریکی از میادین نفتهی جنوب غرب ایران

بنفشه امیرسلیمانی^۱، مسعود آقاجانی^۲
دانشکده تحصیلات تکمیلی دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تهران جنوب، گروه مهندسی شیمی
b.amirsoleymani@yahoo.com

چکیده

تزریق گاز به مخازنی که با کاهش دبی تولید مواجه اند همواره مورد توجه بوده است. در حالیکه تزریق گاز به مخازن کربناته تحت اشباع تاکنون امری چالش برانگیز است مهمترین مشکل تحرک پذیری بالای گاز است که منجر به بازده جاروبی ضعیف می شود. مخزن X یکی از مخازن نفتهی کربناته تحت اشباع جنوب غربی ایران است. این مخزن یک مخزن عادی (غیر شکافدار) است که نفوذپذیری آن در لایه های مختلف ثابت نیست. نفوذپذیری این مخزن کم و به طور متوسط ۴/۴ میلی داری است. مکانیسم تولید از این مخزن رانش گاز محلول است. با توجه به تراوایی پایین و آبدنه ضعیف تزریق امتزاجی گاز جهت ازدیاد برداشت در این مخزن پیشنهاد شده است. در این مطالعه ابتدا با آنالیز سازگاری داده های خواص سیال مخزن یک مدل ۱۱ جزئی ساخته، سپس سناریو تخلیه طبیعی و سناریوهای مختلف تزریق امتزاجی گاز با استفاده از نرم افزار Eclipse300 شبیه سازی شده است. نتایج نشان داد گازهای سنگین تر منجر به افزایش امتزاج پذیری و در نتیجه افزایش بیشتر باز یافت از مخزن گردیده است هر چند باید مطالعات اقتصادی و همچنین پدیده تشکیل واکس و آسفالتین در تزریق گاز سنگین تر مورد بررسی بیشتر قرار گیرد. همچنین با توجه به تراوایی پایین سازند، شکاف هیدرولیکی از مهمترین روش هایی است که می تواند به منظور افزایش تولید نفت و گاز از این مخزن مورد بررسی قرار گیرد.

واژه های کلیدی: تزریق امتزاجی، شبیه سازی، Eclipse300

^۱ کارشناس ارشد مهندسی شیمی

^۲ عضو هیأت علمی دانشگاه صنعت نفت، گروه مهندسی نفت، اهواز

۱- مقدمه

در حال حاضر، نفت قابل برداشت اولیه از مخازن نفتی ایران در حدود ۲۰ درصد نفت موجود در مخزن است بدین ترتیب ملاحظه می شود که میزان نفت باقیمانده مخزن چهار برابر میزان نفتی است که با روشهای شناخته شده فعلی به طور طبیعی می توان استخراج نمود لذا لزوم انجام تحقیقات و مطالعات کاربردی بر روی شیوه های گوناگون و متنوع ازدیاد برداشت به خوبی احساس می شود [۱]. با توجه به منابع عظیم گازی (اکثرأ گاز طبیعی) در ایران و قابل استحصال بودن بخش زیادی گاز تزریقی، تزریق گاز به مخازن مورد توجه می باشد. تزریق امتزاجی گاز یکی از بهترین روشهای ازدیاد برداشت نفت است که کاربرد آن در جهان برای تولید هرچه بیشتر نفت رو به افزایش است. امروزه به خوبی روشن شده است تزریق امتزاجی گاز به میزان قابل ملاحظه در افزایش تولید نفت و بازیافت نفتی که به طور طبیعی به سختی تولید می شود، موثر است [۲]. عوامل زیادی در راندمان عمل تزریق امتزاجی گاز به مخزن تأثیر دارند. از جمله مهمترین این عوامل مانند اندازه و شکل مخزن، ترکیب سیال مخزن، ناهمگنی سنگ مخزن، دما و فشار مخزن می باشد [۳].

۲- خصوصیات کلی میدان مورد مطالعه

میدان X یکی از میدادین نفتی کربناته تحت اشباع است که در منطقه اروندان، در استان خوزستان، در نزدیکی میدادین آزادگان و دارخوین واقع شده است. مطالعه بر روی سازند فهلیان این میدان انجام شده است. فشار اولیه برابر ۹۹۴۵ psia در عمق مینا ۱۴۵۵۰ فوت از سطح دریا، درجه API نفت برابر ۳۹ و دمای مخزن ۲۸۶°F است. نفت اولیه در جای مخزن حدود ۳۳۶۷ MMRb گزارش شده است. نسبت گاز محلول نفت ۳ SCF/Stb، ۲۰۴۸،۰۳ همچنین - ضریب حجمی نفت، ویسکوزیته و دانسیته نفت در فشار اشباع ۰،۷۴ psia، ۴۶۳۰، به ترتیب ۰،۱۹۱۳۰ cp، ۲،۴۴۹۱ bbl/Stb و ۰،۵۲۴۸ gr/cc می باشد.

۳- مدل سیال مخزن

تعیین دقیق و درست خصوصیات سیال مخزن، یکی از عوامل بسیار مهم در مطالعات شبیه سازی مخزن است. در فرایند تزریق گاز، برهم کنش زیادی بین سیالات وجود دارد، به دلیل اینکه تعیین خصوصیات سیال به طور دقیق بسیار حائز اهمیت است لذا یک معادله حالت با استفاده مدل سیال مخزن توسط نرم افزار خواص ترمودینامیک سیال ساخته شد. استفاده از دادهای آزمایشگاهی انبساط ترکیب ثابت، انبساط مرحله ای و آزمایش تفکیک - گرچندگانه معادله حالت پنگ رابینسون سه پارامتری (PR) جهت پیش بینی رفتار سیال

مخزن انتخاب شد جهت پیش بینی رفتار سیال مخزن تنظیم و Lohrenz-Bray-Clark به عنوان رابطه تجربی گرانروی استفاده شد. توصیف نامناسب هیدروکربنهای سنگین دقت پیش بینی خواص PVT راکاهش می دهد لذا ترکیبات سنگین به ویژه زمانی که مقدار آنها در مقایسه با سایر اجزاء زیاد باشد باید به اجزای مجازی شکسته شوند. جزء سنگین سیال مخزن شامل C12+ به دو جزء مجازی Frac1+ و Frac2+ تفکیک شد. برای کم کردن حجم محاسبات عددی و کاهش خطاها در شبیه ساز ترکیبی اجزای مخلوط هیدروکربنی براساس وزن مولکولی گروه بندی شد. [۴] عموماً ۴ تا ۱۰ جزء برای بررسی رفتار فازی کافی است. گاهی برای بررسی امتزاج پذیری بیش از ۱۰ جزء مورد نیاز است [۵]. ترکیب نهایی سیال مخزن برای ورود به مدل شامل ۱۱ جزء N_2 ، H_2S ، CO_2 ، C_1 ، C_2 ، C_3 ، C_4 ، C_5 ، C_6+ ، Frac1+ و Frac2+ می باشد.

۴- مطالعه موردی مدل واقعی مخزن

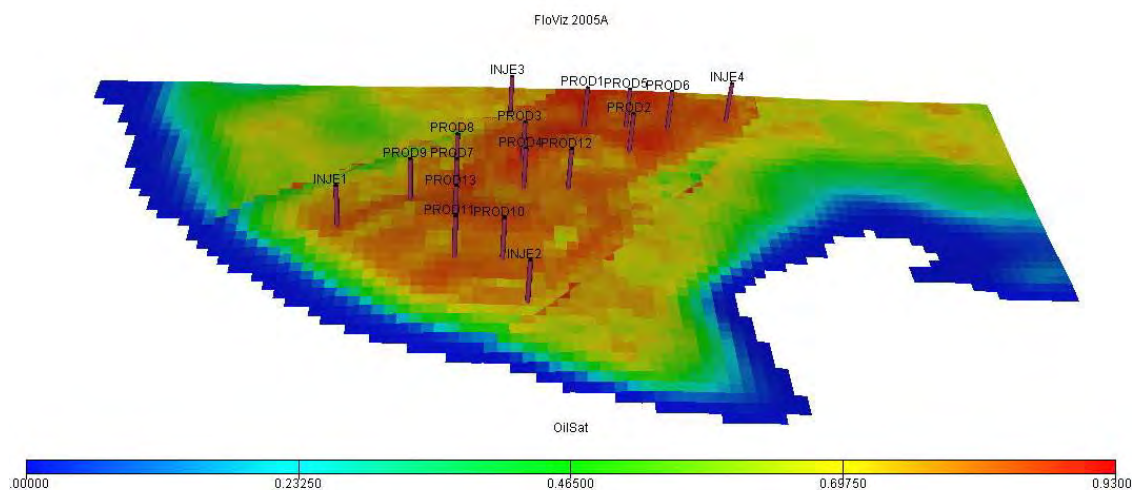
هدف اصلی این مطالعه ارزیابی و مقایسه سناریو تخلیه طبیعی و سناریوهای مختلف تزریق امتزاجی گاز است به منظور در دست داشتن یک مبنای مقایسه ای صحیح محدودیت هایی برای تمام سناریوهای اجرایی تعریف شد که در جدول ۱ آورده شده است.

جدول ۱: محدودیت های فنی اقتصادی برای تمام سناریوهای اجرایی در مخزن

۱۰۰ Stb/Day	کمترین میزان تولید نفت
۱۱۰۰۰ psia	بیشترین فشار ته چاه تزریقی
۲,۵ MScf/Stb	بیشترین میزان نسبت گاز به نفت میدان
۰,۲	بیشترین میزان برش آب میدان
۳۰۰۰ psia	کمترین فشار ته چاه تولیدی

نمای سه بعدی مدل مخزن x با ۱۷ چاه عمودی (۱۳ چاه تولیدی و ۴ چاه تزریقی) در شکل ۳ نشان داده شده است. سازند فهلپان در این مدل به ۲۴ لایه تقسیم بندی گردیده است. لایه ها به ترتیب از بالا به پایین شماره گذاری شده اند. چاههای تولیدی در همه لایه ها و چاههای گازی در لایه های ۱ تا ۱۹ مشبک کاری شده اند. لایه های ۱ تا ۶ به عنوان لایه های با تراوایی پایین در نظر گرفته شده اند. مشبک کاری چاههای گازی در این لایه ها به کاهش شدید دبی تزریق پذیری منجر می شود. الگوی تزریق الگوی نامنظم است و ۴ چاه تزریقی (INJE1، INJE2، INJE3، INJE4) در پایین طاقدیس به فاصله دورتری از چاههای تولیدی در نظر گرفته شده اند. بررسی ها نشان داده است الگوهای منظم مانند پنج نقطه ای

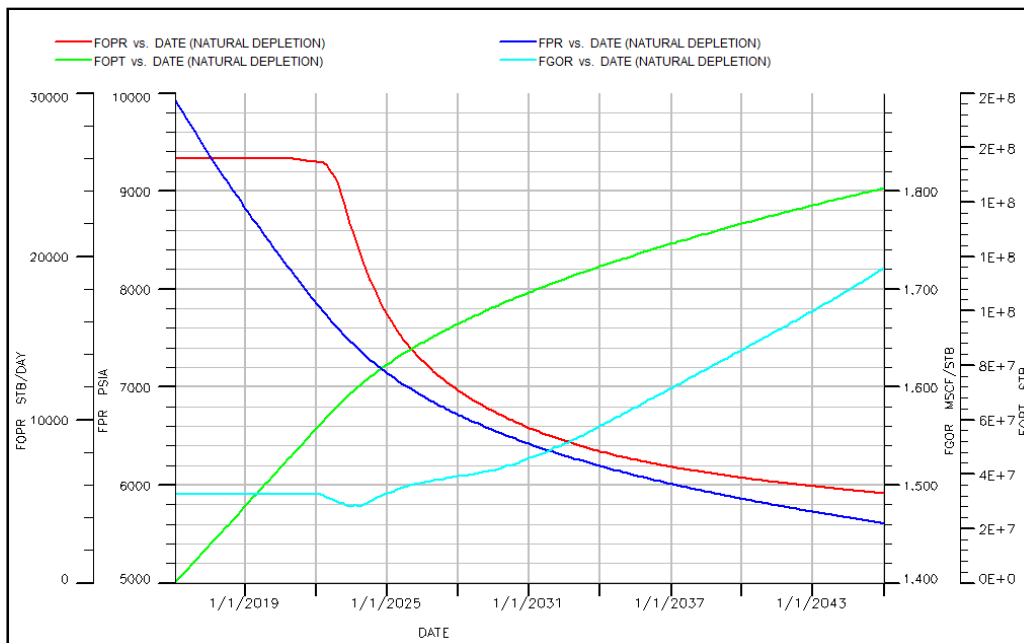
و پنج نقطه‌ای معکوس باتوجه به میزان گاز محلول در نفت بالا و همچنین شیب کم مخزن باعث نفوذ زود هنگام گاز در چاه‌های تولیدی و بازده جارویی پایین می‌شوند.

شکل ۳: نمای سه بعدی مدل مخزن X با حفاری چاه‌های تولیدی و تزریقی

۵- تخلیه طبیعی

سناریو تخلیه طبیعی به مدت ۳۰ سال با ۱۳ چاه تولیدی و دبی تولید روزانه ۲۰۰۰ بشکه در روز اجرا شبیه سازی شد. تولید از اول ژانویه ۲۰۱۶ شروع و تا سال ۲۰۴۶ به ادامه می‌یابد. نتایج پیش بینی سناریو تخلیه طبیعی در شکل ۴ نشان داده شده است. مدت زمان نرخ پایدار تولید حدود ۴ سال است. نرخ تولید از اواسط اکتبر ۲۰۲۰ به تدریج کاهش یافته و تا سال ۲۰۴۶ به ۵۴۸۴ بشکه استاندارد در روز رسیده است. تولید تجمعی ۱۴۶ میلیون بشکه استاندارد و ضریب بازیافت ۹۵٪ است. کل افت فشار مخزن حدود ۱۴۶۰ psia است. نسبت گاز به نفت مدت ۶ سال ۱,۴۹ MScf/Stb است و در انتهای دوره به ۱,۷۲ MScf/Stb می‌رسد.

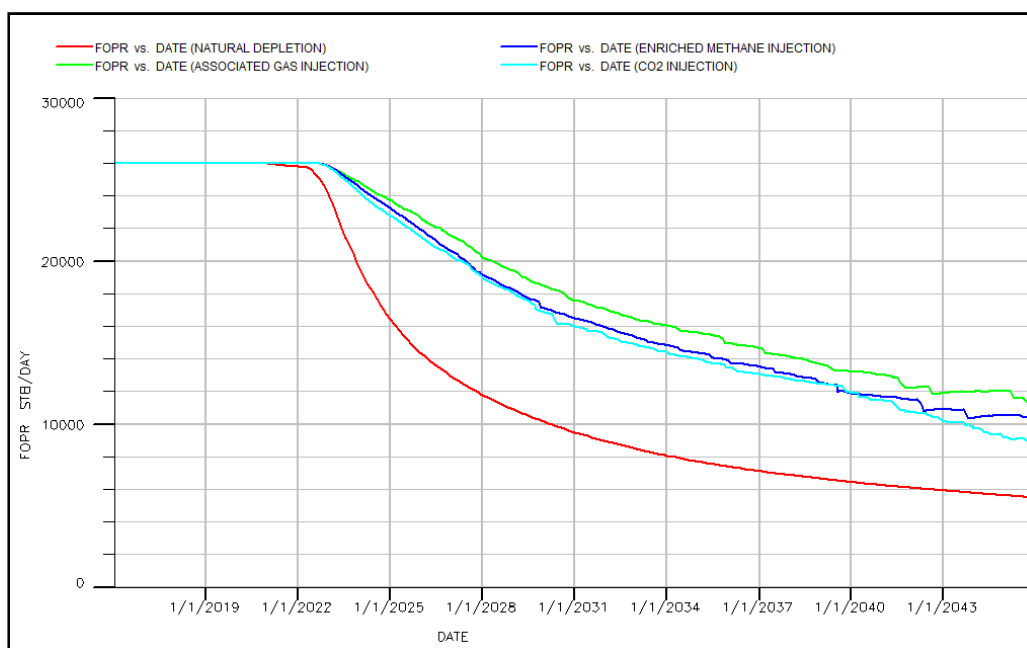
شکل ۴: تولید روزانه، تولید تجمعی، فشار مخزن و نسبت گاز به نفت در فرایند تخلیه طبیعی

۶- تزریق امتزاجی گاز

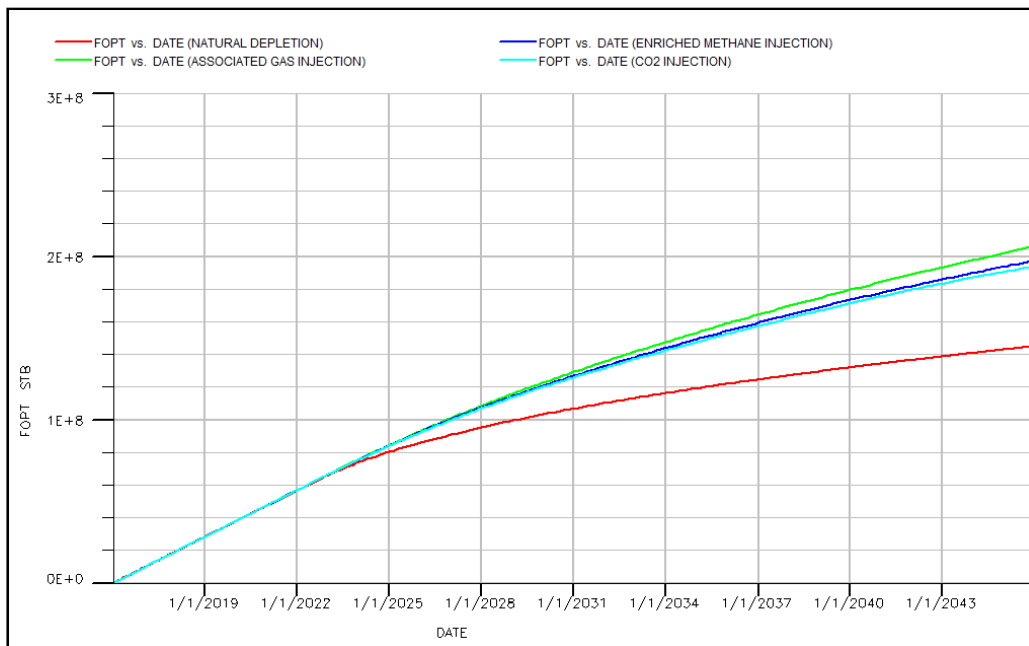
۶-۱- بررسی اثر نوع گاز تزریقی

به منظور بررسی اثر ترکیب گاز تزریقی بر رفتار مخزن ۳ سناریو مورد بررسی قرار گرفت در این سناریوها همه شرایط شبیه هم بوده تنها نوع گاز تزریقی در میدان متفاوت می باشد. نرخ های تولید و تزریق میدان به ترتیب معادل ۲۶ هزار بشکه در روز و ۴۰ میلیون فوت مکعب استاندارد در روز می باشد. زمان تزریق در پایان دوره پایدار تولید در نظر گرفته شد. گازهای تزریقی متفاوت شامل گاز همراه (۲،۹٪ دی اکسید کربن، ۰،۱۵٪ نیترژن، ۷۷٪ متان و ۱۹،۹۵٪ بقیه اجزاء)، گاز غنی (۶۰٪ متان و ۴۰٪ اتان) و دی اکسید کربن می باشند. کمترین فشار امتزاجی گازهای تزریقی با استفاده از شبیه سازی آزمایش لوله قلمی به ترتیب ۵۵۰۰، ۵۸۰۰ و ۶۳۰۰ psia به دست آمده نشان می دهد با توجه به فشار مخزن در زمان تزریق (۸۲۲۲ psia) تمام گازهای تزریقی انتخابی با سیال مخزن امتزاج پذیرند. نتایج حاصل از سناریوهای تزریق گازهای مختلف در شکل های ۵، ۶، ۷ و ۸ نشان داده شده است. نرخ پایدار تولید در همه سناریوهای تزریق نسبت به سناریو تولید طبیعی نزدیک به دو سال افزایش می یابد. ضریب بازیافت تولید طبیعی و سناریوهای تزریق گاز همراه مخزن، متان غنی شده، دی اکسید کربن به ترتیب ۹،۵۳٪،

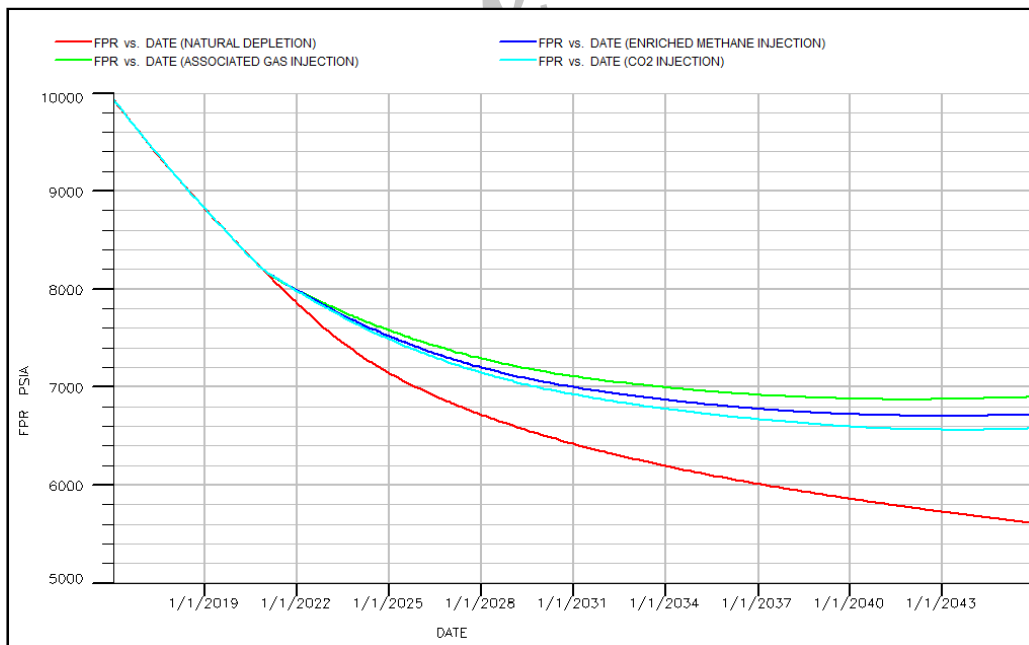
توزیع گاز اغلب به تغییر ناگهانی در میزان گاز محلول نفت مخزن مربوط می شود. سناریوهای ۱۳،۴۸٪، ۱۲،۹۰٪ و ۱۲،۶۶٪ است. نوسان فشار مخزن از سال ۲۰۴۳ در سناریوهای

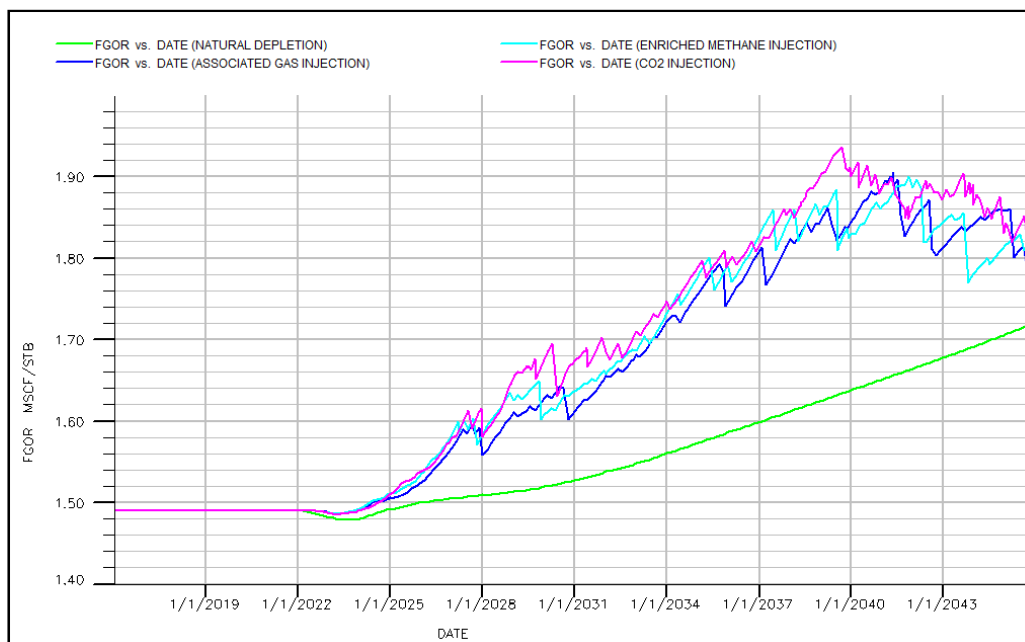
شکل ۵: تولید روزانه در سناریوهای تخلیه طبیعی، تزریق دی اکسیدکربن، متان غنی شده و گاز همراه

شکل ۶: تولید تجمعی سناریوهای تخلیه طبیعی، تزریق دی اکسیدکربن، متان غنی شده و گاز همراه

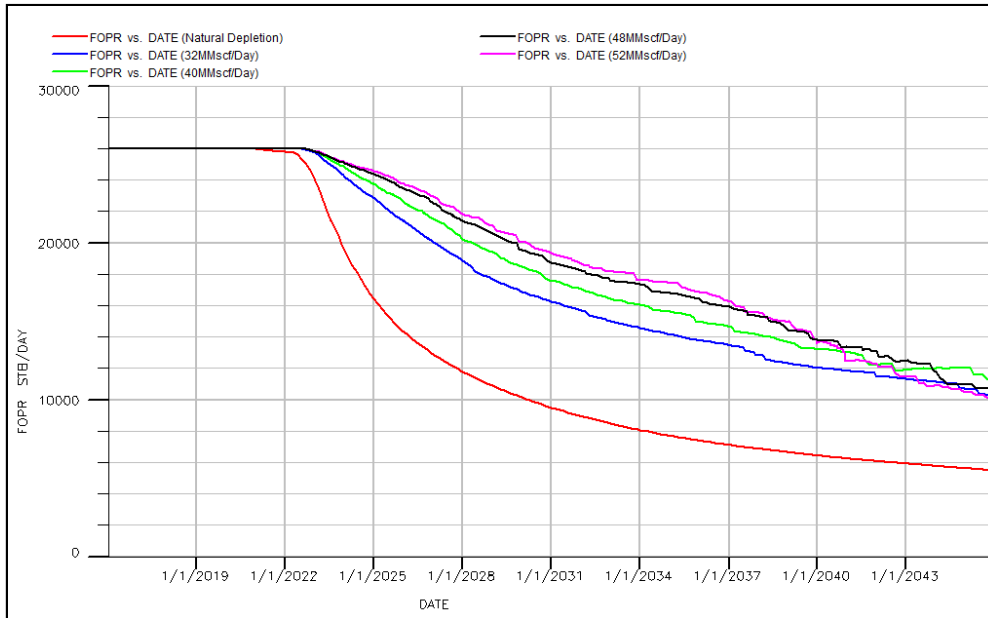
شکل ۷: فشار متوسط مخزن سناریوهای تخلیه طبیعی، تزریق دی اکسیدکربن، متان غنی شده و گاز همراه

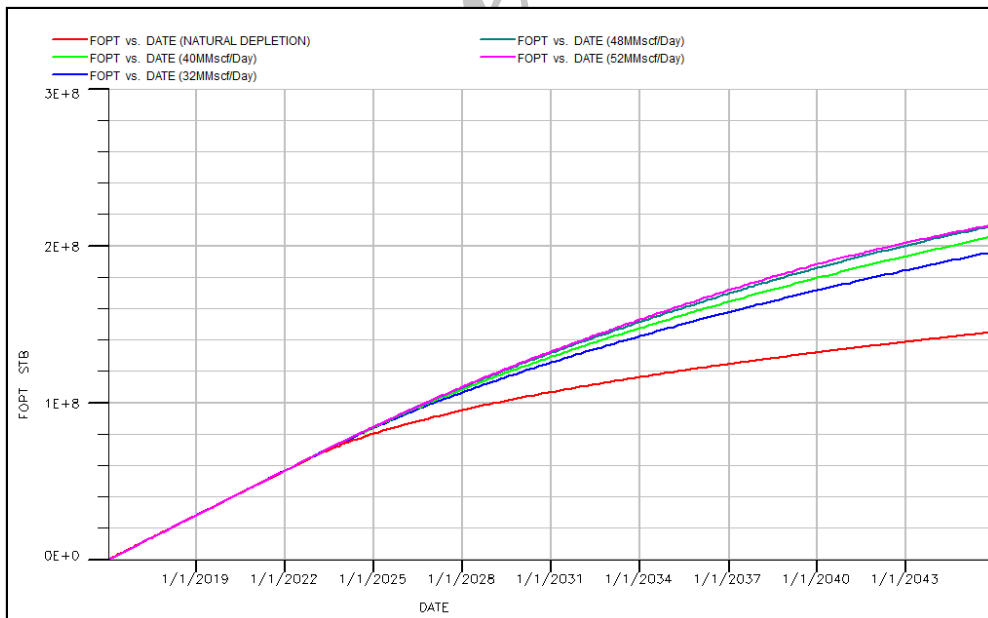
شکل ۸: گاز محلول نفت سناریوهای تخلیه طبیعی، تزریق دی اکسید کربن، متان غنی شده و گاز همراه

۶-۲- تعیین شدت جریان بهینه تزریق گاز

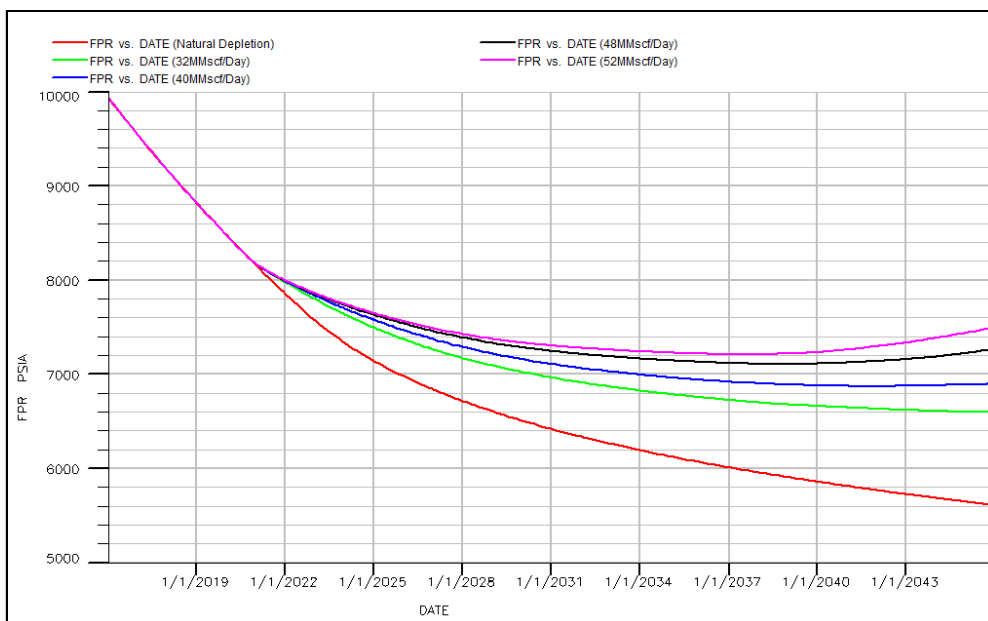
یکی از مهمترین پارامترهایی که فرایند جابجایی امتزاجی و نیز ضریب بازیافت را تحت تأثیر قرار می دهد؛ نرخ تزریق گاز است. شدت تزریق پایین ممکن است به فرایند جابجایی آهسته و در نهایت ضریب بازیافت کم منجر شود. دبی تزریق بالا نیز ممکن است به نفوذ زودهنگام گاز در چاههای تولیدی منجر شود. به همین دلیل چهار سناریو با نرخ های تزریق ۸، ۱۰، ۱۲ و ۱۳ MMScf/Day برای مطالعه در نظر گرفته شد. ابتدا شدت جریان تزریق بهینه گاز همراه تعیین شد. نتایج پیش بینی عملکرد مخزن با نرخهای مختلف تزریق در شکلهای ۹، ۱۰، ۱۱ و ۱۲ نشان داده شده است. ضریب بازیافت سناریوهای بالا به ترتیب ۱۲، ۸۲٪، ۱۳، ۴۸٪، ۱۳، ۹۰٪ و ۱۳، ۹۶٪ تعیین شد. نرخ تزریق ۱۳ MMScf/Day به بالاترین ضریب بازیافت منجر شده است. با توجه به اینکه در این سناریو نوسانات گاز محلول نفت چاههای تولیدی بالا است نرخ ۱۲ MMScf/Day به عنوان شدت جریان بهینه تزریق انتخاب شده است. باروش مشابه شدت جریان بهینه تزریق برای سناریوهای تزریق دی اکسید کربن و متان غنی شده ۱۲ MMScf/Day به دست آمده است.

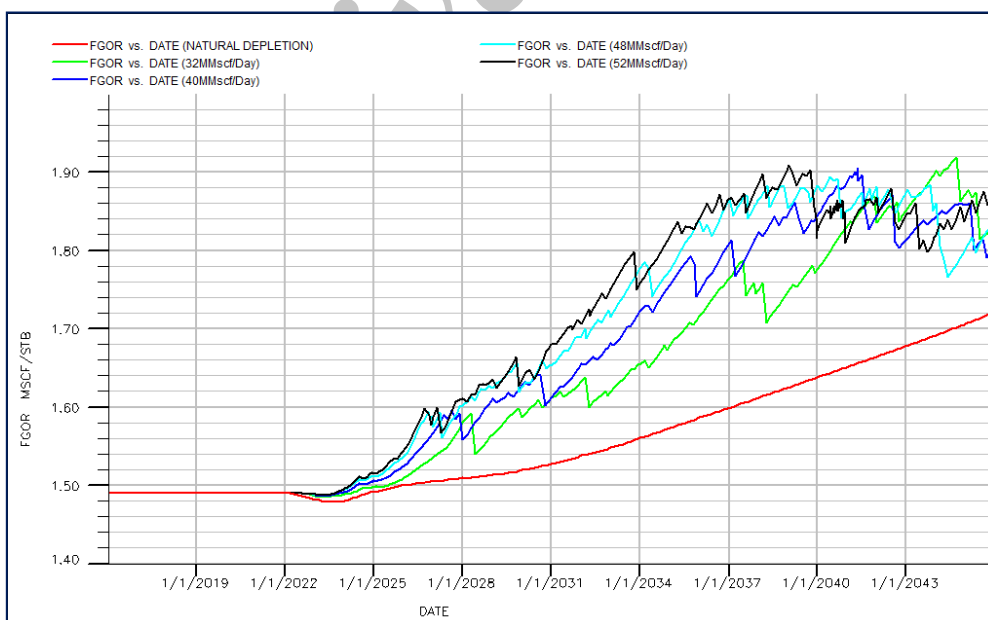
شکل ۹: تولید روزانه برحسب نرخ های مختلف تزریق گاز همراه

شکل ۱۰: تولید تجمعی برحسب نرخ های مختلف تزریق گاز همراه

شکل ۱۱: فشار متوسط مخزن برحسب نرخ های مختلف تزریق گاز همراه

شکل ۱۲: گاز محلول نفت برحسب نرخ های مختلف تزریق گاز همراه

۷- نتیجه گیری

- ۱- نتایج بررسی سناریو تزریق گاز همراه، تولید تجمعی و ضریب بازیافت بیشتری را نسبت به سناریو های تزریق گاز متان غنی شده و دی اکسید کربن نشان می دهد. با تزریق ۴۰ میلیون فوت مکعب استاندارد در روز گاز همراه مدت نرخ پایدار تولید ۲ سال افزایش یافته است. تولید تجمعی از ۱۴۶ میلیون بشکه استاندارد به ۲۰۶ میلیون بشکه استاندارد رسیده در نتیجه ضریب بازیافت نسبت به تولید طبیعی ۳,۹۵٪ افزایش داشته است. در این سناریو دو چاه تولیدی مخزن بسته می شوند. تزریق گاز متان غنی شده با توجه ضریب بازیافت نزدیکتر به تزریق گاز همراه به عنوان سناریو تزریق انتخابی بعدی در نظر گرفته می شود.
- ۲- نتایج بررسی تزریق گاز همراه با نرخ های ۱۲,۱۰,۸ و ۱۳ MMScf/Day نشان می دهد مدت نرخ پایدار تولید با افزایش نرخ تزریق تغییر نمی کند. ضریب بازیافت نسبت به تولید طبیعی به ترتیب ۳,۳٪، ۳,۹۵٪، ۴,۳۷٪ و ۴,۴۳٪ افزایش می یابد. روند افزایشی ضریب بازیافت در نرخهای بالاتر به کندی صورت می گیرد این مساله به میان شکنی گاز در چاههای تولیدی مربوط می شود. به طوریکه مشاهده می شود نوسان گاز محلول نفت و فشار مخزن در شدت تزریق ۱۳ MMScf/Day بالا است بنابراین نرخ ۱۲ MMScf/Day به عنوان شدت بهینه تزریق انتخاب می شود. هرچند لازم است با توجه به ملاحظات اقتصادی و امکانات تأسیسات تحت الارضی در مورد شدت بهینه تزریق اظهار نظر کرد.
- ۳- قبل از شروع فرایند تزریق، مطالعه عمیق و جامع علمی و عملی برای بررسی و پیشگویی تشکیل رسوبات آسفالتین توجه به شرایط مخزن، نوع گاز تزریقی، نسبت حجمی گاز تزریقی به نفت و همچنین دبی تزریق امری لازم و ضروری است.
- ۴- با توجه به تراوایی پایین سازند، شکاف هیدرولیکی یکی از مهم ترین فعالیتهایی است که می تواند به منظور افزایش تولید نفت و گاز از این مخزن انجام شود. به این منظور انجام مطالعات و مدل سازی ژئومکانیکی مخزن ضروری است.

منابع

[۱] Green D.W. White.P, "Enhanced Oil Recovery", SPE, Texas Richardson, 2003

[۲] Stalkup, Fred.I.: "Miscible Displacement", SPE Text Book Third Printing, Henry L. Doherty Memorial Fund of AIME, Richardson, Texas, USA, 1985

[۳]C.Donaldson“ Enhanced Oil Recovery”,Elsevire1989

[۴]Peng Wang, and Gary A. Pope, “Proper Use of Equations of State for Compositional Reservoir Simulation”. SPE, U. of Texas at Austin, 2001

Archive of SID